

თოთ საეჭვო პირი. ეს ვაჟბატონი კუველას თავის თავს ბარინად აცნობდა ზოგორც ბოლოს გავიგეო, მას და- ცე კონტაქტის შემთხვევაში ედე- ბინა მაქსიმ გორგაისავის. „ბარი- ის“ გონაბა რუსების კოლონიის ერთმა წევრმა გამოაცეყანა. „ბარინი“ კაპრილან საღლაც გაჰქირდა. მის აღგი- ლი დაიკავა ახალგაზრდა ქალმა, რო- დელიც თავის თავს ხან იდა ლერნე- ხად, ხან ვერნერად და ხან ცეცილია მიუცლად გვაცნობდა. ეს ქალმატო- რი ცოტა არ იყოს ტუტული გამოდ- ვა, მას კულეაფერი გაუგეს და მანაც კაქცევა აოჩია.

არ გასული ამის შემდეგ სულ ცო- ტა ხანი, რომ ქალიქ რომიდან ჩამო- ვიდა „მხატვარი ქალი“ მარია ივანოვ- ნა. მარიამ ივანოვნამ რომიდან რუს- ემიგრანტებისაგან წერილები მოიტა- ნა. წერილებში ემიგრანტები რუსე- ბის კოლონიის წევრებს ურჩევდნენ დაახლოვებოდნენ „მხატვარ-ქალს“. საბედნიეროდ რუსების კოლო- ნიის ერთ წევრს სცნობოდა მა- რია ივანოვნა, იგი ცნობილ პრო- ცოების „რიეტ ლენინიდან“ ცო- ლი გამოდგა. ამანაც გაქცევა აოჩია. ალვინ შნაუც კიდევ ერთ ფაქტი. 1908 წლის ზაფხულში იგი ბაბოლევის ჩამოვა- და „რუსემიგრანტების მთელი კომ- პანია“. „ემიგრანტები“ ჩამოსულისთა- ნავე რუსების კოლონიის წევრებს დაუხალოვდნენ. ჩამოსულებმა კოლო- ნიის წევრებს კულტურება დაუწყეს, მო- ქმედება არ გვტყობათ, უკვლიერ- ციონებებს ეგრე სხდომა არ შეშევ- ნით და კოლონიის წევრებს ურჩევ- დნენ ექსპროპრიაცია მოეხდინათ. ძა- გრამ ამათაც მალე გაუგეს პროცეს- ტორობა და „ემიგრანტების კომა- ნია“ საღლაც გაჰქირდა. ასე რომ პატა- რა გარტინგებმა იტალიაში ბევრი ვე- რაფერი გაატყოს, თუმცა კი დღოს წინაშე არც ამის თქმა შეიძლება, რა- დაცან რუსებს ისე კაუტეხეს სახელი, რომ იტალიის მთავრობამ გადასწყის- ტა ცოტა მანიც შენიშვნულ რუსე- ბი იტალიიდან გაასევოს, დანარჩენე- ბს კი სასტიკად აღევნოს თვალ- უზრუნველყოფას.

ՏԵՐԵՆԻ ՏԱԾՏՅՈ

◆ „ნოვოროსიენის რესპუბ-
ლიკის“ საქმე. სამხედრო სასამარ-
ლომ ნივოროსისკენ დასრულა-
ნებილვა ეგრეთ წოდებულ „ნო-
ვოროსიენის რესპუბლიკის“ საქმია.
3 საქმის განხილვა: დიწყო 7 ივ-
ნისს და დასრულდა 21 ივლისს.
სასამართლომ მიუსაჯა: სამს—გადა-
ხლება, ორს—კატორგა, ცამეტს

— მე გავეძედე, ბატონი ფონ ბრაი-
ენდერი, მე მივეც ჩემს თავს ნება,
ადგან ვიცალი, რომ თქვენ იქ
ჩანადგბოლით, მეც გადავეცი, რომ
ეს ბრძანდებოლით, და თანაც რაღ-
ან ის იყენებოთ მობის ცროს თქვენ
კითხულობდათ, ვუთხარი: ბატონი
ჩაიტენედერი აქ არის... იქ, მოა-
ირთან იჯდა და ძლიერ სიმოვნე-
ით გაარარა დრო მითქირა...

— მაგ ეგრე? — სთქვა ბრაიტენერ
ერმა; პირში ნერწყვი შეუშრა და
ძლებული იყო, თვალი აერიდებინა
და გაშემცირდებოდა ჩახერებისაგან.
აქან ცული დაჯდა პირველსავე სკა-
ზე, და დახუჭა თვალშინ, რომ ზის ბაღში,
ოსმა ხმა მოხუც ქ-ნ ლაინდგბაუ-
ისა, რომელიც ეუბნება: მარიმ მო-
იკითხათ; შეიძლება წარმოდგენის
ემდევ ინებით და ჩვენ გვეწვიოთ?“
ასახნდა, როგორ კარგ გუნებაზე
ადგა, რადგან ეგონა, რომ მარიმ
ველაფერი მიუტევა; როგორც კი
აპიკალთ თავისი დაწყებული ჭიქა,
ხენანირი საუკეთესო ღვინო დაუ-
ვეოთ და ისე ბევრი სვა, რომ მოე-
რი ცხოვრება უფრო ადგილ საქ-
ლდ ეჩვენა. სიმოვნებით ისმენდა
აანარჩენ პიესებს, უკრავდა ტაშს,
როგორც კველა, და როცა წარმო-
ავენა გათავდა, სრულიად კმაყოფი-
ლი გავიდა ბაღიდან, გაიარა დარბაზი
და შევიდა განსაკუთრებულ ოთახ-
ში, სადაც მრგვალ სუფრის ირგვ-
ლივ იქმიბებოდა ჩვეულებრივ ლა-
ვენბაუერის საზოგადოება. ზოგიერ-
ო უკვე იქ იყო: ვიგელ-ვაგელი,
დევე ცოლით, სათვალებიანი კა-
ვი, რომელსაც კარლოსი სულ ვერ
ცნობდა. კარლოსს კველა მიესალ-
და არეს გაძჰვირებით მისი მეო-
რედ შეხვედრა. უეცრად ზერგს
უკან მოესმა მარის ხმა; კარლოსს
უკრ გაებელნა უკან მხედლეა; მარი

ება დაბრუნება, „
→ იაპონელის მოხვდე. შინა-
საქმეთა მინისტრის ამხანაგა
უაღმესკი ტფ. გუბერნატორს
ეშით წინადადებას აძლევს, ია-
იის საელჩის თხოვნით მფარვე-
ბა და დამმარება გაუწიოს ტფი-
ში ყოფნის დროს კუნძულ ფორ-
ის გენერალ-გუბერნატორის მდი-
საეტიში სანტოს, რომელსაც
და გამოიკვლიოს შექრისა და
გაჭრობის საქმე კავკასიაში.

სკურსანტები. უკვე ვწერ-
ომ პეტრიბურგიდან ჩამოვი-
ქს სკურსანტები, უმაღლესს
ბლების მოწაფენი. ექსკურ-
დაათვალიყრეს ტფილისი,
დასაცემთ საქართველოსა-
ზე გარენანტენის 18 ივნის ტომდე
კურიან ბათუმში და ბათუმ-
გზით დაბრუნდებიან რუ-
სების დეპუტატის დაპა-
რა. 5 მაისს ველიკოკრისიე-
სტე პოლიცია თავს დაესხა
იკა ყოველ დღიურ ქარ-
ხეთის „ჩენი იზრის“ რე-
პოლიციამ მრავალი ხელთ-
წილო. გახსრენის შემდეგ
მრეს რედეტორი და ყველა
ომელი. იმათში იყვნენ კა-
ბაქოძე რ. ა. ასენიძე, გრ.
ე. და ლ. ბარამიძე. დაპარი-
ხეთვე მელიტონ ხომერიკი.
ის შემდეგ კახიანისა და ბა-
გორდა, ყველანი გაანთავი-
ეს ორი კი დღემდე და-
ბულნი არან. მეტების ცი-
ლოიცის კახიანის ვინობა-
შეუტანია და მართლაც მმ-
რეს გაუმხელია, რომ იგი
სათათბიროს ყოფილი დეპუ-
ტებიანე ჯედოლია. გამო-
წარმოებს (ჩ.).

აკრედიტო ამხანაგობა. კავ-
ადგოლობრივ ქართველებს
იხავთ „ქართულ საკრედიტო
იბის“ დაარსება. წმინდა შე-
კი გადაიდება ქართულ სკო-
არგებლოდ. (ჩ.).

უზრდების აღმოჩენა. მდგო-
ლის ინვარში იმიერ-ქასპიის
გზაზე ვიღაცებმა გასტეხეს

სამრეწველო
ოვის მიეკი-
რომ ეს მაბა-
◆ საქართ-
ვესახებ. ს
დაისრულა ს
ლიძის, სამ-
ძისა, რომე-
ახალციხისა
ფუსტეე

ნიმე კაცის
სასამართლო
ნაშეილსა
თი წლით
გაგზავნა;
მუშადე გა

◆ ქართ-
ონე. ქართ-
ოგუფს შეუ-
ში წარმოდ-
დასში არია-
ლი, ა. კახ-
მძე, ვ. გა-
სხვანი. (წა-
კორსა, ა
ბორჯომშისა,
სა და სხვაც

◆ საგ-
ლებანი.
აბეჭდილი
ნილებანი ზ
ოლექტისთვ-
დენილებან
რების, ყრ
იკადლებას,

◆ ბ-ნ
ცერტები;
მა ილ. აბა-
სარული კ
მგზაერება
ოვის არის

ପାଦଗଣ୍ଡି ଲା ନୀଳଙ୍କେ ନନ୍ଦା-
ମାନ୍ଦିତେ ଶାନ୍ତିନିଃ ଉଚ୍ଛଳା-
ପ୍ର ଏତ୍ତିଲା “ଗାଧିମଙ୍ଗପଦ୍ମମ୍”,
ଶକ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନିକା ତୁ-
ଦେଖିଲୁକୁରୁରୁରୁ. ନାହିଁ କାହାର ଅନୁ-
ଶବ୍ଦରେ, ନନ୍ଦାନିଃ ଗାଧିମଙ୍ଗକୁ-
ନନ୍ଦିଗ୍ନିଃ ପାଶ୍ଵକୁର୍ତ୍ତି ଗାଧିମଙ୍ଗନିଃ.
ନନ୍ଦାନିଃ ଏହି ଗାଧିମଙ୍ଗଦା. କିମ୍ବନ-
ଶକ୍ତିତ୍ଵରେ କେବା ଗାଧିମଙ୍ଗଦାଶି ଦୟ-
କି ଯଥି ଅଭିଧି ଶାକ୍ଷିପିନ୍ଦକର-
ନ୍ଦନ୍ଦିବିନ୍ଦି କୁରୁକୁରୁକୁରୁ-
ମାନ୍ଦିତାନ୍ତିକେ ମନ୍ତରାନ୍ତି ତାତ୍ପରୀନ

ପୁରୁଷଙ୍କାଳେ, ଅବାସତ୍ସ୍ଵାମୀ ହିଁ
୧. କୁନ୍ତଲପ୍ରତ୍ୟୋଦିତ ଜୀବଦୟତ
ଏବା.
୨. ଅଗ୍ରମିନ୍ଦ୍ରିୟ. ୨୨ ଓଳିବ୍ସ
ହାତେ ଲାଗ୍ରେଫ୍ସାନଦର୍ଶ୍ୟ ଦାଖିଲୀ
ଦାବାକୁ ଗ୍ରିମିନ୍ଦ୍ରିୟ.
୩. କୁନ୍ତଲପାଦ. ୨୨ ଓଳିବ୍ସ
ହାତେ ଲାଗ୍ରେଫ୍ସାନଦର୍ଶ୍ୟ
ଦାବାକୁ ଗ୍ରିମିନ୍ଦ୍ରିୟ.
୪. କୁନ୍ତଲପାଦ. ୨୨ ଓଳିବ୍ସ
ହାତେ ଲାଗ୍ରେଫ୍ସାନଦର୍ଶ୍ୟ
ଦାବାକୁ ଗ୍ରିମିନ୍ଦ୍ରିୟ.
୫. କୁନ୍ତଲପାଦ. ୨୨ ଓଳିବ୍ସ
ହାତେ ଲାଗ୍ରେଫ୍ସାନଦର୍ଶ୍ୟ
ଦାବାକୁ ଗ୍ରିମିନ୍ଦ୍ରିୟ.

შესძლო. კარლოსი განზე
თოლმე მარის და ქავენე-
რი მის ფალებიდან რაღა-
ურებოდა, რაღაც არა
ა, არამედ უცხო, უსიამო,
ად ვერ სცნობდა; კარ-
ლისა შეშემა, თითქოს იმის
აჩრდილო იყოს... მარის
თოლმა! „რატომ გეში-
... მე იგვევ ვარ“ და მარიმ
წია თავისი ხელი. კარ-
ლაც ვერ მოახერხა პასუ-
ა და დაუწეულ სხვებს ლა-
უცრად ვიღაცამ დაიძახა:
მარი?“ ეს იყო ქალბა-
იდენბაუერი. მთლიანდ ეხ-
იეს, რომ მარი დიდი ხა-
ლდარა სჩანდა. „სად არის
იწყეს ძაბილი სხვებმაც.
კაცი ფეხზე ადგა; ძობული
ერი გაიძახოდა ჭრაში—
კველა იღელვებული იყო
წესს ელაპარაკებოდა. გა-
მჩნია: „როგორ შეიძლე-
ადამიანის უყურადღებოდე
და მარტო სასიარულოთ
ეზოდან სახლში შემო-
მინებული ხმა: „სანთელი
!... ფარანი, ფარანი!“
კი ყვიროდა: „დმტრო,
ობელო!“ ეს ხმც მოხუც
ეურის მეულლისა იყო.
საზრაოეულოთი ყველა გა-
ში.

ვთა შორის რიც-რაჟი იწ-
ერთ სართულიანი სახლის
ვლივ უვლიდ ხის აივანი, მო-
აჯირს გადმოსწლოლოდა
ხელში უილერისამარა კა-
ვეით ჩამოიყურებოდა. მას
სდეომოდა ს. ღამშურს ტ-
ორი ქალი. ვიღაც უც-
ნობოდა მოჭრიუზნე კიბე-
ეთი სურათი წარმატედა
თვალ-წინ, მერე რაღაცმ
ა; ვიღაცას მაღლა გვირა
შალი და ძირს დააგდო.
ხლოს ნათქვამი სიტყვ-

ინძრევა...
სად არის
დარიჯო! და
ფუსებდნენ,
ჩისაკენ; ვიღა
ბლიერ გააყო
გრძელ იელებ
მშუხარედ ხე
და გარბოდა.
მელა... ხალბ
ბოდა კარლო
ყვით უკან
ქალბატონ ლ
სტაკებოდა.
დაჩიქილი ან
და ეძახოდა:
ღე ხმა!“ გამ
ურე ფარნი
ტანისამისში,
ყრილი და ჩ
მწოდოარეს: „
რა! უსათურ
სცემოდეს!“
და კარლოსმა
იული იდეა კ
გვერდებ. უ
რომელიც აი-
ნელად სთქვა
ექნება, რაც
თქმას არამ ჩა-
მისტერდა, მაგ
ერთს და იმდე
ხუთი წლით არ
გვიგონე, თ
დაო „გზა რ
ასსვლელად?
ლოსის უკან
—უპასუხა გე
იცნობდა, ხე
ლოდან გამო-
აივანმდის და
მოვარდა, ეს
ისე ლაპარაკ
ხალხში. მას
მოეხერხებინ
გი ნაცნობებ
კი მიძრუნებდ
ახლო იყიდვ
ისე ჰერნიონ

კატერი ქუთავის მუნიციპალიტეტი

უკანასკნელი ციტატები და სახალის

(ლექსის გუნდი)

აქმდის იყო მხოლოდ სიცოცხლე...
შემდეგშიც იმის მეტს, ვერაფერს
გვედავ.

მხოლოდ სიცოცხლე!..
არცა სიამე, არც სიყარული, არც
მაღლისმფერი შემოქმედება...
მხოლოდ სიცოცხლე!.. ცრემლით
ზობილი, ტანჯვით წაზარდი, განამ-
წარები...

მითხარ ცხოვრებავ, ჯერეთ არ შო-
ბილს რისთვის მომისპევ მე მაღლი
ლეთისა? და შემდეგ ტანჯულ ჩემსა
სიცოცხლეს რისთვის წართვი თავის
სმიდიდრე? რისთვის უამტოვე ღარიბ-
ლატავად? რისთვის მომტაცე უცხ
საუნჯე?
სად არის აზრი ზეაღმაფრენი, ცისა
და ქვეყნის გულთა მხილავი, ღვთიურ
განგების, შემოქმედების საიდუმლოთა
ნათელ-მოწყვეტილო?

სად არის გრძნობა, ტრფობით აღვ-
სილი, პატივსაცემი, სათავანები, თა-
ვის სიშიდრით და სიღიაღით თვით სამ-
ყარისთან შეთანხმებული?..

სად არის სიტყვა, სხვის გასაგონი?
სად არის გული, ქვეყნისთვის მგბე-
რი, ან ცეცხლი გულში მარად მგზნე-
მარე ან ძალა-ძალი ნიკიერება?!

რაა სიცოცხლე მარად ტანჯული,
მარად მოცრემლე, მწარეთ მომოქმე-
ლი?..

რაა სიცოცხლე, რომელსაც არ პატერს
თან სიყვარულის სიო სამით, რომე-
ლიც არ სიქეფს შემოქმედებით, თვი-
ოთონნაც სიცოცხლობს, სხვასაც აცოცხს
ლებს, რომელიც მომით, სიამით,
ტრფობით ბერიდეს. იგრძნობს ის
მაშერალობას და სიკვდილმდის მარად
იმან ცვის ტანჯვა-შვალების ტვირთ-
მძიმებით?!

ჰეი, ცხოვრებავ! რისთვის წამართ-
ვის გუნდის მარად მარად მარად მარად

ମନ୍ଦିରକଣ୍ଠରେ ବାସିଲୁ ଗୁରୁଗ୍ରେ-
ଶୈୟଙ୍ଗ ଓ ଲୁହତଗଲୀ ନା-
ମ ପୁଷ୍ପକିନୀର କୁହାଶ୍ଚ ବୃଦ୍ଧି-
ବାର୍ଜିସିନ୍ଦ୍ର ବାହୁଦ୍ରବ୍ଧି-
ନ୍ଦ୍ର, ବାହମନ୍ଦ୍ରଗଲ୍ଲଜିଗ ଶେଳି-
ତାତ ତା ମିଳାଲୁଲା. ବାର୍ଜି-
ମର୍ଦ୍ଦେ.
ଏ ମିଳାଲୁଗ୍ରେ ମାମୁଳିଲୁ
ବୁଝିଲାକ ଅମୋଲ୍ଲେ ବାହମ-
ନ୍ଦ୍ରକଣ୍ଠମିଳି ଲାଗିଥ ମାଗମ-
ାପି, କୁଳାର୍ପ ଵିର୍ଯ୍ୟନା,
ତ ନାଗାର୍ଜନିଲିପିର ଓ ଲା-

მოიყვანეთ ექიმი!..
მშენელი რაზმი?*)
აჯო!“ ყველანი ფუს-
ზები გარბოდა ქუ-
ცას. კარლოსმა უნდ-
ლა თვალი: ეს იყო
ის ცოლი, რომელსაც
ლები შეუბრზე მიედო
... ის აღარ დაბრუნე-
ო მატულობდა და აწვე-
სს, რომელიც ნიდა-
აწვებოდა ხალხს, რომ
იადენაურს არ და-
უკანასკნელი მიწაზე
ძრევდა მარის ხელებს
„ამოილე ხხა!.. ამოი-
ჩნდა სახლის მეთვალ-
თ ხელში, საღამურს
ფუსტლებში ფეხ გა-
აითავ სახეში მიწაზე
რა უბედურება მომხდა-
რ თავით ჭის უნდა და-
მხოლოდ ეხლა შემხე-
ო, რომ მარი გაშეშე-
ს ქვით მოკირწყლულ
ილეტის ამარა კაცმა,
ვაზე იდგა, მაულოდ-
: „სულ ხუთი წუთი არ
ვაურობა გაიგონე, თი-
მოვარდათ“. ყველა მას
კრამ უცნობი მხოლოდ
იდეს, იძერებდა: უსულ
იქნება, რაც ხმაურობა
ითქოს ამავ ჩამოგარ-
ებორ გაიგნო ზევით
“ იკითხა ვიდამაც კარ-
ადვლად, ბატონო,
კორექტ—სახლს კარგად
ლის მოსმით სამშარე-
ვიდა, მეტე კიბეს აძვა-
რედან კი მვევით გად-
ხომ ძნელი არ არის?“
აბდენენ კარლოსის უკან
კა ხმის ამოლება ვერ
ა, თუმცი მობაასენი კარ-
ი იყვნენ. კარლოსიარც
ულა მათ კენ. სადღაც
ა მაბალმა. კარლოსი
და თვეს, ითქოს სიზ-

